

# Пам'ятник

Максим Рильський

Я пам'ятник собі поставив нетривалий —  
Не з міді гордої, не з мармурових брил.  
Скупі слова мої, що на папері стали,  
Укриє завтра пил.

Ні сили віщої не дарувала доля,  
Ні слави славної мені не прирекла,  
І час мене змете, як сохле листя з поля,  
Мов крихти зо стола.

І я забудуся, і, може, лиш припадком  
Хтось, розглядаючи старих книжок сміття,  
Незацікавленим напом'яне нащадкам  
Мале моє життя.

І скаже: жив, писав; приймав хвали й образи;  
А втім, ніколи нам не бракне диваків...  
...Та що, коли додасть: зате в житті ні разу  
Неправді не служив!